

nenda kuida ap. Paulus ütleb (Ebrea r. 12, 5 ja 6 salm): „ollete sedda maenitsust õrraunnustanud, mis teile kui lastele ütleb: Mo poeg, õrra arwa mitte alwats Jõsanda hirno-andmisi, ja õrra sa mitte nõrgaks, kui sind temmast nomiitakse, sest sedda Jõsand armastab, sellele annab temma hirno!“ — Nenda wöttis siis Jummal kolm aastaid järgestikko 1812—1815 ennamiste keik Europa rigide rahvast libbedaste kariistada. Prantsusši keisri Napoleon Bonaparte läbbi, kes ennast keige Europa rigide wallitsejatš tahtis tösta; aga Jummal teggi temma uhkust tühjaks, murdis neid abhelad, misga temma keik rahvast omma melewalda alla tahtis kinni põhna; Bonaparte olli ni uhke, et ta Jummalast ja temma pühba koddadest ei holind, altarid ümberlühkada ja pühhad koid lojuste lautakš tebba, se olli temma rõõm; temma arwas ennast keige surem ja wäggewam ollewad, aga unnuotas õrra, et üks temmast surem ja wäggewam on. — Ka meie Wenne rigi sisse, Moskoniina sadit, temma tungis omma sure sõa-wåe hulgadega, aga se tulline kûlm, mis sojema Ma rahwas ei suudanud kannatada, mis Jummal meile sel aial armust andis, nenda kui meie waprud tuggewad Wenne-rigi sõamehhed ja mu Wenne rahwas teggid Bonaparte lange våe ja woimusselotse otsa; wimaks sai temma wangi widud ja surri

kui wang sure merre Elena-sare peál. — Sesamma suur ja hirmus sedda olli agga keige Europa rigide rahwale sureks waimoliffo kassuks; nüüd hakkasid keik wallitsejad ja nende allamad omma nödrust tundma, wötsid ennast mõttede ja wisside poolt põõrda, nüüd hakkas neile janno peale tullema selle iqgawesse ello-hallika jarrel, ja eßimerne kass, mis ka meie Wenne-rigile fest hirmsast sõa-aiašt olli, olli se: et meie aulik kaddund Keisri herra Aleksander I., 1812 aastal, keige Lutterusse risti-usso rahwale Wenne-rigis lubba andis, Piibli-foggodusse seda, nenda kuida nemmad jo 7 mal Paasto ku p. 1804 aastal, Londonni-linna, Inglismaal ollid seätud, ja nenda sai ka 1813 aastal meie Eestimaal eßimerne piibli-foggodus seätud. — Sesamma Piibli-foggodus lašpis 1816 aastal Tallinnas 10,000 (tümme tuhhat) ued testamendi-ramatud Ma-kele trükkida, mis muist alwa hinnaga meie Ma-rahwale said mündud, muist õrrafingitud. — Selsam mal 1816 aastal watis ka meie kaddund suur Keisri herra Aleksander I. armoga meie armsa Ma-rahwa peale ja peässis neid nende pärjis-orjussest lahti ning andis neile üht isise seadusse ramato. — Mõlemad armo-annid selletas kaddund Keila öppetaja, prauast Otto Reinold von Holts, tahhe kirjade läbbi õrra: „Selletus Piibli-foggo-